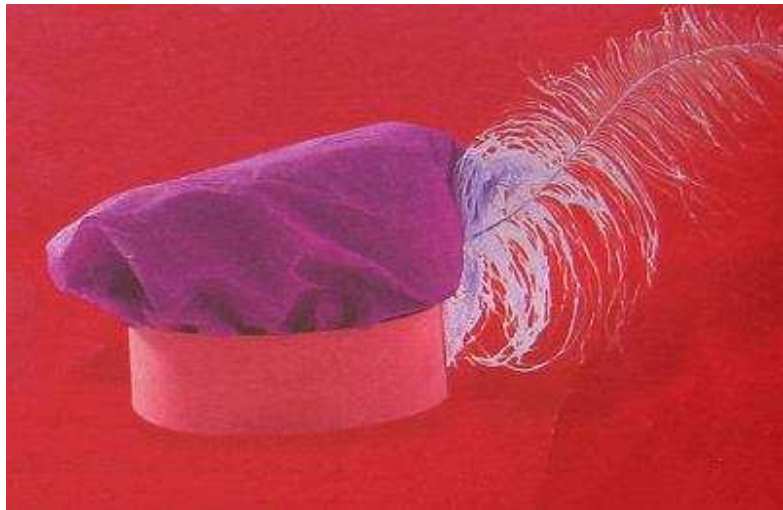

Klaas Vanderspoel

DE VERMOORDE ZWARTE PIET

(1 Acter)

PROLOOG

Rechercheur De Bok krijgt een wel zeer bizar zaakje op te lossen.

Namelijk de moordt op een Zwarte Piet!

De tweeslachtige verloofde (alias Sint Nicolaas) van de vermoorde knecht brengt hem eerst danig in de war.

Plotseling ziet hij iets vreemds en daarna weet hij in een handomdraai de moordzaak op te lossen!

Personen:

Sint Nicolaas: Harma Frouniet

Zwarte Piet: Leo Leenders (helaas dood)

Rechercheur: De Bok

Politiearts: Dr. Nooitrust

Fotograaf: Hassel Blad

Vingerafdrukkendeskundige: Kunda Kerf

TONEEL:

Groot vertrek met naast de deur een kapstok. Daaraan hangen alleen wat herenjasjes. En wat sjaals, e.d. Op de vloer ligt het lichaam van Zwarte Piet met wat bloed op het achterhoofd. Zijn schedel is ingeslagen. Hij is morsdood. De deur gaat open en 4 personen komen binnen. Zij vertegenwoordigen de plaatselijke politie, maar zijn allemaal in burger. Sint Nicolaas komt hen tegemoet. Hij is in vol ornaat, alleen hij heeft de mijter niet op.

SINT NICOLAAS:

O, gelukkig, daar bent u al! Ik ben hier enige minuten geleden binnen gekomen om Zwarte Piet op te halen. We zouden samen een optreden verzorgen voor de Bond van Oud-Zuigelingen. Tot mijn grote ontzetting trof ik hem hier liggend aan. Hij was helaas dood! Ik heb meteen met mijn g.s.m. de politie gebeld. O, het is vreselijk, ik heb me namelijk onlangs met hem verloofd! En nu is mijn schat dood!

DE BOK:

Wie bent u eigenlijk?

SINT NICOLAAS:

Sint Nicolaas natuurlijk!

DE BOK:

Is dat u werkelijke naam?

SINT NICOLAAS:

Ach, neem me niet kwalijk. Ik ben ook nog zo confuus. Mijn naam is Harma Frouniet.

DE BOK:

U bent een vrouw?

SINT NICOLAAS:

Min of meer. Half om half, zou ik zo zeggen. Snapt u het?

DE BOK:

Ja, ik heb z'n donkerbruin vermoeden. Maar dat zijn verder mijn zaken niet. Ik ben rechercheur De Bok met B-o-k, van de plaatselijke politie. En dit zijn Dr. Nooitrust, de politiearts, de fotograaf Hassel Blad en onze experte voor de vingerafdrukken, mevrouw Kunda Kerf.

SINT NICOLAAS:

Aangenaam u allemaal, alleen zijn de omstandigheden daar helaas

niet naar.

DE BOK:

Hoe luidde de werkelijke naam van die arme Zwarte Piet?

SINT NICOLAAS:

Hij heette in het dagelijkse leven Leo Leenders, rechercheur.

DE BOK:

Dank u wel... eh... mevrouw Frouniet. Zeg, Hassel, begin jij maar met je opnames.

HASSEL BLAD:

Als jullie allemaal zolang even bij de deur gaan staan, kan ik mij wat gemakkelijker bewegen. En dat is uiteraard ook beter met het oog op eventuele sporen. Je weet immers maar nooit...

DE BOK:

Natuurlijk, je hebt groot gelijk, Hassel.

(Sint Nicolaas en de anderen gaan gehoorzaam bij de deur staan.
Hassel Blad maakt een groot aantal opnames vanuit allerlei hoeken)

HASSEL BLAD: (even later)

Zo, klaar is Kees. Dokter, nu bent u aan de beurt. Die kandelaar daar, is volgens mij het moordwapen. Er zit hier en daar wat bloed aan. Misschien heeft onze Kunda geluk en staan er wat duidelijke prentjes op, het is namelijk mooi glad materiaal. Dat is helaas wel eens anders. Op een ruwe ondergrond is alles veel lastiger.

DE BOK:

Gaat uw gang, dokter.

Dr. NOOITRUST: (trekt een paar dunne handschoenen aan) Ik heb helaas maar beperkte tijd, want hierna heb ik nog een lijk. Ook een moord. Die zaak wordt door jouw collega, rechercheur Kaantjer behandeld, samen met rechercheur Felix de Kadt.

DE BOK:

O, dat is zeker die moord op Maxim Verslagen.

Dr. NOOITRUST:

Ja, dat geloof ik wel. Er staat me wel zoiets bij. Namen vergeet ik gauw weer, een lijk is voor mij een lijk.

(Ondertussen werkt hij, geknield naast de dode Zwarte Piet, stug door. Na een poosje staat hij, wat stram, weer op.)

Dr. NOOITRUST:

Nou, dat is weer gepiept hoor. Jammer van die man. Hij was nog jong, ongeveer 25 jaar. En had dus nog een heel leven voor zich. Hij is inderdaad met die kandelaar doodgeslagen. De man is ongeveer een half uur dood. Eén ding is vreemd. Er is weinig bloed gevloeid. Eigenlijk veel te weinig voor een dergelijke verwonding. Afijn, ik zal zo gauw mogelijk sectie op hem plegen. Misschien dat ik er dan nog achterkom. Maar kom, jullie moeten me nu excuseren, ik moet naar mijn volgende dode. Hij zal weliswaar niet meer weglopen, maar als ik te lang wacht wordt het bepalen van de juiste tijd van overlijden een probleem.. Tot ziens, hè?

DE BOK:

Tot ziens en bedankt, dokter!

Dr. NOOITRUST:

Graag gedaan, hoor. En succes met het oplossen van dit zaakje.

DE BOK:

Nogmaals bedankt, dokkie! Ik zal mijn best doen, hoor!

(De politiearts verlaat haastig het toneel met zijn onafscheidelijke valies.)

DE BOK:

Kunda, nu is het de beurt aan jou, meiske.

KUNDA KERF: (op jolige toon)

Komt voor ze roodkoperen klarinetje, Bokkie!

DE BOK:

Foei, Kunda, denk eraan, er ligt hier een dood persoon...

KUNDA KERF:

Sorry, Bokkie, dat is beroepsmisvorming. De eerste keren dat ik een dooie zag, ging ik spontaan over mn nekkie. Maar nu doet het me niets meer. Nu kan ik er bij wijze van spreken wel naast gaan liggen pitten.

DE BOK:

Nou, dan ben je harder dan ik. Mijn maag draait me nog vaak om als ik zon deerlijk toegetakeld persoon zie.

HASSEL BLAD:

Zo gaat het mij ook.

(Hij wendt zich tot Sint Nicolaas.)

HASSEL BLAD:

Kunt u er een beetje tegen, Goedheiligman? Of komt uw maag af en toe ook omhoog? Verroest, dat doet me denken aan een goeie mop. Die ging zo: De directeur van een hotel was met zijn hele personeel op vakantie in Afrika. Ze vielen echter in de handen van een kannibalenstam. En omdat die stam toevallig geen kanni-baaldag had, werd dat hotelpersoneel allemaal opgegeten. De volgende dag zat het opperhoofd steeds te kreunen en over zijn maag te wrijven. 'Wat is er met jou, aan de hand, schat?' vroeg zijn vrouw hem. 'Ach, ik heb die liftboy opgegeten en die komt me steeds weer omhoog!'

Ha! Ha! Nou, hoe vinden jullie hem?

DE BOK:

Nou, nou, Hassel, hij is werkelijk erg leuk. Ik zal hem ook zeker proberen te onthouden. Maar het tappen van moppen is, dunkt me, nu minder gepast...

HASSEL BLAD:

Ja, je hebt gelijk, Bokkie. Neem me niet kwalijk, Sinterklaas. Ik ben net als onze Kunda door mijn beroep misvormd.

SINT NICOLAAS:

Ik begrijp het wel. Aan de andere kant geeft het me wat verstrooiing en vergeet ik even mijn groot verdriet.

KUNDA KERF:

Zeg, Bokkie, niks te vinden, hoor. Die kandelaar is zo schoon als wat. En op en om het lijk is ook verder niets te vinden.

Einde zichtversie...